

Izrek

1. Sodba Sodišča za uslužbenca Evropske unije (prvi senat) z dne 28. septembra 2011 v zadevi *De Nicola proti EIB (F-13/10)* se razveljavi v delu, v katerem so zavrnjeni predlogi Carla De Nicole za razglasitev ničnosti odločbe organa za pritožbe Evropske investicijske banke (EIB).
2. V preostalem se pritožba zavrne.
3. Tožba, ki jo je C. De Nicola vložil pred Sodiščem za uslužbenca v zadevi F-13/10, se zavrne.
4. C. De Nicola nosi svoje stroške in polovico stroškov, ki jih je priglasila EIB v zvezi s postopkom pred Sodiščem za uslužbenca in tem postopkom.
5. EIB nosi polovico svojih stroškov postopka pred Sodiščem za uslužbenca in tega postopka.

(¹) UL C 25, 28.1.2012.

Tožba, vložena 17. julija 2013 – Chatzianagnostou proti Svetu in drugim

(Zadeva T-383/13)

(2013/C 313/51)

Jezik postopka: grščina

Stranke

Tožeča stranka: Antonios Chatzianagnostou (Serres, Grčija)
(zastopnik: Ch. Makris, odvetnik)

Tožene stranke: Svet Evropske unije, Eulex Kosovo, Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za nični v celoti razglasi, prvič, odločbo vodje EULEX na Kosovu z dne 10. maja 2013, naslovljeno „Končna odločba v disciplinskem postopku 02/2013“ in vročeno tožeči stranki 16. maja 2013, in drugič, odločbo vodje EULEX na Kosovu z dne 10. maja 2013, naslovljeno „Končna odločba v disciplinskem postopku 06/2013“ in vročeno tožeči stranki 16. maja 2013;
- tožečo stranko oprosti vseh obtožb na disciplinskem področju, ki jih je Eulex sprejel proti njej;

- odredi, naj Eulex tožeči stranki v okviru tega spora predloži kopije vseh dokumentov iz spisa o spornih disciplinskih postopkih, ki se nanašata nanjo;
- toženim strankam naloži plačilo stroškov tožeče stranke, skupaj s stroški njenega odvetnika.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na bistveno kršitev postopka zaradi neobrazložitve izpodbijanih aktov ter tudi zaradi kršitve člena 296 PDEU in splošnih pravnih načel držav članic EU, po katerih morajo biti vsi upravni akti, ki so neugodni za zadevno osebo, zadostno, celotno in posebej obrazloženi. V obravnavani zadevi tožeča stranka trdi, da izpodbijana akta sploh nista obrazložena, čeprav je obrazložitev pravno nujna in obvezna.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice tožeče stranke do obrambe, ki izhaja iz EKČP in splošnih načel občega prava držav članic EU, ki naj bi jo tožene stranke storile z izdajo izpodbijanih aktov. V okviru disciplinskega postopka 6/2013 pred Eulex je bila tožeči stranki naložena disciplinska sankcija zaradi dejanja, ki naj bi ga storila in v zvezi s katerim ni bila nikoli povabljen, da predstavi obrambo in tudi nikoli ni dobila možnosti, da to stori. Poleg tega je bila tožeči stranki kršena pravica do pravočasnega, neomejenega in učinkovitega dostopa do pravne pomoči, da bi se lahko lažje branila z odvetnikom po svoji izbiri, ki bi bil ustrezno pripravljen in v celoti seznanjen z obtožbami v okviru disciplinskega postopka zoper njo pred Eulex.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na napačno ugotovljeno dejansko stanje v izpodbijanih aktih. Tožeča stranka meni, da drugi izpodbijani akt temelji na predpostavkah in je nezadostno in protislovno obrazložen, kršena je domneva nedolžnosti tožeče stranke in njen privilegij zoper samoobtožbo. Poleg tega naj bi bila v izpodbijanem aktu napaka, saj ni priznано, da je bila tožeča stranka v opravičljivi pravni zmoti ali vsaj niso sprejeti razbremenilni dokazi v zvezi z prizadevnim sodelovanjem in obžalovanjem tožeče stranke.
4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev določb člena 19 pakta o državljskih in političnih pravicah, člena 10 EKČP, člena 15 PDEU, Uredbe št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 (¹), Direktive št. 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 (²) ter členov 41 in 42 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Tožeča stranka navaja, da je v izpodbijanih odločbah vodje Eulex, s katerima so potrjene predlagane disciplinske sankcije proti njej, napačno uporabljeno pravo, saj bi, če bi bili pravilni, ugodili pritožbam tožeče stranke za razglasitev ničnosti disciplinskih sankcij, zlasti zaradi kršitve zgoraj navedenih določb v zvezi s pravico tožeče stranke do dostopa do spornih dokumentov obeh disciplinskih postopkov zoper njo v okviru Eulex.

5. Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načel sorazmernosti in pravičnosti pri naložitvi disciplinskih sankcij tožeči stranki v izpodbijanih aktih.

- (¹) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).
- (²) Direktiva 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 32, str. 701).

Tožba, vložena 29. julija 2013 – Kėdainių rajono Okainių ŽŪB in drugi proti Svetu in Komisiji

(Zadeva T-386/13)

(2013/C 313/52)

Jezik postopka: litovščina

Stranke

Tožeče stranke: Kėdainių rajono Okainių ŽŪB (District of Kėdainiai, Litva) in 134 drugih (zastopnik: I. Vėgėlė, odvetnik)

Toženi stranki: Evropska komisija, Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- razglasi dopustnost njihove tožbe;
- na podlagi člena 263 PDEU razglasi ničnost Izvedbenega sklepa Komisije št. C(2012) 4391 final z dne 2. julija 2012 (notificiran pod dokumentarno št. K(2012) 4391) o dovolitvi dodelitve dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil v Litvi za leto 2012;
- na podlagi člena 277 PDEU razglasi, da se v členu 132 Uredbe št. 73/2009, ki ureja dopolnilna nacionalna neposredna plačila in neposredna plačila, ne uporablja zadnji pododstavek odstavka 2, ki določa, da „[s]kupna neposredna podpora, ki se lahko dodeli kmetu v novih državah članicah po pristopu v okviru ustreznega neposrednega plačila, vključno z vsemi dopolnilnimi nacionalnimi neposrednimi plačili, ne sme preseči ravni neposredne podpore, do katere bi bil kmet upravičen v okviru ustreznega neposrednega plačila, ki se tedaj uporablja v državah članicah, ki niso nove države članice, in sicer ob upoštevanju, od leta 2012, uporabe člena 7 v povezavi s členom 10“;
- na podlagi člena 277 PDEU razglasi, da se v členu 10 Uredbe št. 73/2009, ki določa posebna pravila za modulacijo v novih državah članicah, ne uporablja določba v odstavku 1 „[...] ob upoštevanju kakršnih koli znižanj, uporabljenih v skladu s členom 7(1)“;

— toženima strankama naloži plačilo vseh stroškov, ki jih priglasijo tožeče stranke in bodo zanje Splošnemu sodišču predložile dokaz.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Neobrazložitev in neutemeljenost Izvedbenega sklepa Komisije št. C(2012) 4391 final

— Izvedbeni sklep Komisije št. C(2012) 4391 final z dne 2. julija 2012 ni obrazložen in utemeljen, ker v njem ni podatkov, ki bi potrjevali, da je leta 2012 raven neposrednega plačila v novih in starih državah članicah Evropske unije enotna (izravnana).

2. Drugi tožbeni razlog: raven neposrednih plačil v Republiki Litvi ne ustreza ravni, dogovorjeni v Aktu o dostopu, in ravni neposrednih plačil v starih državah članicah

— Dejanska raven neposrednih plačil v Republiki Litvi ne ustreza ravni, dogovorjeni v Aktu o pristopu z dne 23. septembra 2003. V nasprotju z Aktom o pristopu so bile z Uredbo št. 583/2004 z dne 22. marca 2004 sprejete spremembe k Uredbi št. 1782/2003, ki je določila nacionalne kmetijske zgornje meje za nove države članice (člen 71c te uredbe in Priloga VIIIa k Uredbi št. 1782/2003).

— Leta 2012 se odstotek neposrednih plačil v Republiki Litvi ni izenačil z ravni neposrednih plačil v starih državah članicah Evropske unije: v starih državah članicah se modulacija uporabi le za zneske, ki presegajo 5 000 EUR, kar pomeni, da se ne prilagodijo (znižajo) za 10 % vsa neposredna plačila, dodeljena kmetom v starih državah članicah. Zato je neutemeljena in nezakonita ugotovitev, da je raven neposrednih plačil v starih državah članicah v letu 2012 90 % (100 % minus 10 % modulacije). Raven neposrednih plačil v starih državah članicah je večja od 90 %, ker delež zneskov, ki ne presegajo 5 000 EUR, niso modulirani.

3. Tretji tožbeni razlog: Razlike v zneskih neposrednih plačil v Republiki Litvi, v primerjavi s starimi državami članicami

— Dejanska neposredna plačila, izvedena litovskim kmetom iz proračuna Evropske unije v letu 2012, so med nižjimi in predstavljajo manj kot polovico plačil, ki so jih kljub 10 % modulaciji prejeli v starih državah članicah.

4. Četrty tožbeni razlog: Kršitev Akta o pristopu z vključitvijo besedila v člen 10(1) Uredbe št. 73/2009, z zadnjim pododstavkom člena 132(2) Uredbe št. 73/2009 in z Izvedbenim sklepom Komisije C(2012) 4391 final z dne 2. julija 2012, ki je bil sprejet na podlagi tega pododstavka.